Přece našla....

Osobní vlak Nikolajevské železné dráhy přijel právě do Petrohradu. Celým davem vysypali se příchozí z nádražní síně a rozptýlili se a rozjeli na různé strany odvážejíce a odnášejíce s sebou tlumoky, podušky, pytlíky, uzly nabité věcmi, které vzali na cestu. Sál se vyprázdnil, přestali křičet poslové a sluhové, umlkla zvonění šavle žandarmů, izvoščíci odjeli bez pasažerů, policejní strážník odešel na náměstí a klidně si zapálil papirosku. U podjezdu zůstala státi pouze jedna zavalitá žena středních let se silně vyvinutými ňadry. Žena byla oblečena v modrý soukenný, županu podobný šat, spod kterého vykukovala spodní sukně z růžové bavlněné látky; na hlavě měla bojkový šátek, konci na zad zavázaný a na zádech strakatý uzel.

"Jaké neštěstí se mně stalo!" pravila žena rozmýšlejíc se. "Kam jen mám teď jít? Kde ji mám hledat? Pomoz mně, matko přesvatá boho rodičko! A to je divné, jeli s námi přece lidé z Petrohradu a podívejme se, nikdo neví, kde ji mám hledat. Už přece patnáct roků se tady v Petrohradě plete, co pak si ji nevšimli? Mám se snad nějakého sluhy zeptat, či co?"

Žena v rozpacích šimrala se na nose. Po té obrátila se k městskému strážníkovi.

"Nevíte-li, milý můj příteli, kde bych tu našla svou krajanku Arefjevnu?" otázala se.

"Arefjevnu?" optal se poní strážník. "A kde zůstává?"

"Tadyhle v Pitěru (v Petrohradě), milý příteli. Patnáct roků je v Pitěru a jen loni na pannu Marii pomocnou zajela k nám na ves."

"E, jdi, hloupá! V které ulici? V kterém domě? Vždyť Pitěr není ves. Tady je mnoho ulic a domů ani nespočítáš."

"Ulici jsem, můj milý, zapomněla. Přijela k nám a dala mně cedulíčku, kde ji mám hledat, ale já cedulíčku ztratila — to je chyba."

"Bez adresy, milá ženo, těžko najíti v Petrohradě tu tvou Andronovu."

"Arefjevnu, můj holoubku, Feklu Arefjevnu. Je tu kuchařkou. Potom přijela k nám taky proto, aby syna oženila."

"Ale co pak je nám tu potom. Budeš musit do okresní kanceláře o tom se přeptati."

"A kde je ta kancelář? Já ještě nikdy nebyla v Pitěru."

"Kancelář je daleko a teď už bezetoho neúřadují, tak dnes už nedojdeš žádné zprávy."

"Poraď mně, můj drahý příteli, kde ji mám hledat.... Kam jenom mám teď jít?"

"Pitěr je veliký. Jaká tu rada? Třeba budeš vědět čtvrt," pravil strážník. "Nerekla ti aspoň, že by zůstávala na Písku nebo Kolomně, nebo na Petrohradské? A taky o ostrovy tu máme."

"Na ostrově, na ostrově...."

"A ostrovů tu máme mnoho! Máme Vasiljevský, Petrovský, Elegin ský, Krestovský."

"Nevím už, opravdu. Pamatuji se jen, že na ostrově.... Jak vyjdeš, povídala, z nádraží, tak jdi pořád rovnou cestou a až přejdeš přes pět mostů, tak...."

Strážník se zamyslil a pravil:

"No, to bude na Vasiljevském ostrově. Tak víš co: Jdi pořád přímo a ptej se na Vasiljevský ostrov. Máš-li jazyk, až do Kyjeva se dostaneš. A potom už, jak sama budeš vědět."

"Pán bůh zaplať, příteléčku drahý," děkovala baba a šla dolů po Něvském prospektu vyptávajíce se lidí, kudy jíti.

Tak za hodinu přešla Dvorcový most a zůstala na nábřeží stát.

"Je to, krajane, Vasiljevský ostrov?" obrátila se k izvoščíku.

"Je," odpověděl izvoščík, prohlížeje ženu a otázal se: "Z venkova, ne?"

"Z venkova, holoubku. Z Novgorodska, čtyřicet verst od Rožděstva."

"No, my jsme taky z Novgorodska, i u že pocházíme z Čudova.... na Volchově...."

"Mám tu svou krajanku hledat, Arefjevnu, Feklu Arefjevnu. Je tady na Vasiljevském ostrově kuchařkou. Nevíš, kde je?"

"V které ulici? Tu je mnoho ulic. Musíš vědět přec, na blízku kterého prospektu a čí dům je to."

"To já všecko, můj zlatý, nevím. Měla jsem, holoubku, cedulíčku od ní, ale já tu cedulíčku ztratila. Povídala jen, že zrovna na tom místě, kde sedí kamenní psi s lidskými hlavami."

"Psi s lidskými hlavami? Tak to je u akademie umění, tam musíš jíti. Jdi odtud na levo přímo po nábřeží. Tam přijdeš, kde jsou ti psi, však je uvidíš. Což tak. A tam se v nějakém krámu pozeptej. Možná, že ji znají."

Žena poděkovala a zase se vydala na cestu, obličejíce se na všechny strany. Blíže akademie nauk zastavila jakéhosi prostého kupce nebo řemeslníka v beraním kožichu, potaženém suknem.

"Kde pak jsou tady kamenní psi s lidskými hlavami, kde pak bych je našla, příteli? Nepověděl bys mně, kde jsou?" otázala se ho žena.

"Ach, ti psi! Jen tady na levo, na takových sloupích leží," odpověděl kožich a optal se: "a próč se ptáš?"

"Mám tam krajanku hledat. Arefjevna jí říkají."

"No, ti psi ti to neřeknou, protože jsou kamenní a mluvit nemohou. Na které ulici? Čí dům?"

"Měla jsem, holoubku, cedulíčku, ale cedulíčku jsem ztratila."

"Což, tak musíš se v nějakém moučném krámě poptat. Tam znají všechny. Jak přijdeš za ty psy, zahni do ulice na pravo a tam uvidíš moučný krám."

Žena přišla do moučného krámu a pomodlivši se před svatým obrazem optala se:

"Neznáte, moji drazí, kde tu zůstává kuchařka Arefjevna? Fekla Arefjevna.... přijde mně krajankou a jsme obě z Novgorodska."

"Arefjevna? U koho je? Jak se jmenuje její pán?" otázal se kramář.

"Měla jsem cedulíčku, ale.... Ale toho pána jsem si pořád pamatovala a teď najednou.... Malířem prý je!"

"A, malíř! To se obrať tamhle naproti do toho domu. Tam zůstává mnoho malířů, u domovníka se zeptáš."

Žena přešla ulici.

U vrat domu stál domovník v pruhované kazajce a v zástěře.

"Nezůstává u vás, příteli, kuchařka Arefjevna? Buď tak hodný a pověz mi," obrátila se k domovníkovi. "U malířů je, šestý rok už.."

"U malíře? U nás je mnoho umělců. Jak se jmenuje ten umělec?"

"Ah, věděla jsem, ale teď ta paměť.... Takové německé jméno. Němci jsou."

"Němci? Němci jsou u nás, jen že kuchařka Arefjevna u nich není. Akulina je — a Savišna. Potom Darja — a Uljanovna Praskovja —"

"Ne, Fekla Arefjevna. Kde bych mohla kuchařku nějakou uvidět? Možná, že bude vědět."

"Ale jdi jen tamhle do kouta a po schodech nahoru. Tady u nás jsou tři Němci."

Žena šla po schodech nahoru. Na schodech myla jakási kuchařka okna.

"Nejste vy, drahoušku, u německého malíře?" optala se žena kuchařky. "Fekly Arefjevny neznáte? Z Novgorodska pochází."

"Fekla Arefjevna? Je stará?"

"Tak prostředních let. Syna má na vojně. Je tady u Němců."

"Ne, neslyšela jsem o ní. Jsem tu teprv od nedávna. Ale počkejte, hned zavolám kuchařky, co jsou u Němců."

"Pomoz mně, drahoušku, pomoz hledat. Přijela jsem ze vsi a hledám, hledám," pravila žena.

"Pojď jsem nahoru.... Darjo!.... Akulino!" zvolala do otevřených dveří kuchařka.

Vyběhly ještě dvě kuchařky.

"Neznáte, prosím vás, kuchařky Arefjevny? U německého malíře má být."

"Arefjevna? Tady s bradavicí pod bradou, ne?"

"To je ona, to je ona, drahoušku!" zaradovala se žena.

"Tak to není tady, ale na Andrejevském náměstí u Christiana Katyča Hasenberkova."

"To.... to.... Ukaž mně, drahoušku, kde to mám hledat."

"I ukáži. Počkej trochu, jen co si kacabajku obléknu. Musím bez toho do trhu pro maso. Já ji tam víděla v krámě — a vím jen, že je to Arefjevna, ale kde Hasenberkovi zůstávají — nevím. Hned."

Kuchařka zavedla ženu na trh. Řezník pověděl jim adresa a v půlhodince lítala se žena se svou krajankou Arefjevnou a pravila:

"Ooh, tebe je těžko najít, má hrabá! Měla jsem cedulíčku, ale cedulíčku jsem...."

Máte-li srdeční vadu, jste v stálém nebezpečí. Severův Silitel Srdce vyléčí každou podobnou chorobu, osvěžuje oběh krve, zvyšuje její činnost a sesiluje celé tělo. Jest společlivým a čistě bylinným lékem.

Čistota spojená s působivostí tvoří mohutný celek. Severův Balsám pro plíce jest toho nejlepším důkazem; vyléčí každý kašel, nastuzení, chřipku a všechny choroby plic rychle a trvale.

Přišel v čas.

Na samém úpatí malých Karpat leží obec L. Obyvatelstvo je dosti zámožné, čehož dokladem jsou výstavné domky, pokryté na mnoze taškami, zjev to v Uhrách řídký.

Většina obyvatelstva živí se rolnictvím, menší část pak kromě toho pálením slivovice.

Nejzamožnější rodina z obce jest Stachovičů. Stachovičí mají největší statek, velký kus lesa, hojnost polí a rozsáhlé sady slivové. Hospodář Juro Stachovič má též velkou pálenici slivovice, která jest proslulá v celém kraji.

Just po žních. Juro Stachovič chystal se právě do města platit daně, když tu otevrou se dvéře a poštovní posel vstoupil. Přinášel psaní z Ameriky od Jana Kohúta, bratrance Stachoviče.

Stachovič usedl a četl. Bratranec líčil prostými slovy nádheru velkých měst a život v nich, vzkazoval pozdravení jeho celé rodině a svým dítkám, které zanechal ve vlasti. Ke konci pak dodával, že pro děti neposílá žadných peněz, poněvadž své veškeré jmění dal do podniku, který mu vynese mnoho tisíc, s kterými pak se domů navrátí.

Stachovič dočetl, vzal čepici, dal zapřáhnouti a zamyšleně vydal se na cestu. Vzpomínal na svého příbuzného v Americe.

Jan Kohút byl po něm nejbohatší sedlák v obci. Před třemi roky mu umřela žena a on s tím větší láskou přilnul ke svým čtyřem dítkám, pro něž pracoval úsilovně, aby jim zanechal ještě větší jmění.

Asi před dvěma roky přijel k němu v kočáře pán a dlouho s ním o samotě rozmlouval. Od té doby se stala s Kohútem změna. Byl dlouhou dobu pryč.

Náhle se rozhlásilo, že Kohút statek prodá. A vskutku v brzku přihlásil se kupec.

Kohút se s ním dohodl a za několik dní měl peníze vypraceny hotově.

Večer pak Kohút v krčmě prohlásil, že odjede za týden do Ameriky.

Druhého dne navštívil Juru Stachoviče a prosil, aby se ujal jeho dětí, on že z Ameriky bude posílat peníze na výchovu a složil dvě stě zlatých napřed.

U Stachovičů ujali se jeho dětí a Kohút s lehkým srdcem odjel.

To vše tanulo Stachovičovi po cestě na mysli.

Viděl v duchu Kohúta, jak s vydělanými tisíci se domů navrátil, a nemohl se sprostit myšlénky, že je Kohút bohatší než on. Když se vracel domů z města, tu divný pocit jej jímal při pohledu na luka, pole a lesy. Porovnával v duchu své stavení s domy, jak mu je Kohút ve psaní líčil.

Pocit nespokojenosti více a více doléhal naň. Přišed domů, hrubě ničeho nepojedl. Večer odebral se do krčmy. Když se vrátil domů, ulehl a ačkoliv byl unaven, přece nemohl dlouho usnouti.

Časně ráno vstal již rozhodnut. Nerozloučiv se s nikým, odjel do města. Tam zaměřil přímo na stoliční úřad a žádal o pas pro celou svoji rodinu.

Na otázku, kam pocestuje, odvětil, že do Ameriky. Úřadník, který ho znal jakožto zámožného, odkázal jej na pozdější dobu.

Ze stoličního úřadu odebral se Stachovič na nádraží a odejel do Pešti.

V Pešti vyhledal kancelář pro dopravu do Ameriky a tam tázal se po podrobnostech.

Ochotně ukázali mu cestu na mapě, utvrdili v jeho růžových plánech o Americe a na konec s haldou prospektů a podrobným popisem cesty, v špatné slovenštině sepsaným, vyprovodili s hlubokými poklonami Stachoviče až na ulici. Zároveň s ním šel jeden zřízenec, aby mu zaopatřil v novinách inserát o prodeji jeho statku.

Stachovič navrátil se domů až druhého dne. Doma byl již takřka oplakáván. Na otázky, kde byl, dával vyhýbavé odpovědi, vymlouvaje se na to a ono.

Od svého návratu z Pešti Stachovič nedohlížel již tak na své hospodářství. Jezdil často do města a byl tam v hostincích vítaným hostem.

Jednoho dne obdržel dopis. Byl psán maďarsky. Stachovič šel k starostovi, aby mu jej přeložil.

Starosta mu oznámil, že někdo chce koupiti jeho statek za těch podmínek, jaké byl Stachovič v inserátu udal, a že za dvě neděle osobně se dostaví, aby vše na vlastní oči spatřil.

Když se starosta tázal po vysvětlení, Stachovič přiznal se, že chce odjeti do Ameriky. Starosta mu domlouval a zrazoval od toho, Stachovič však domlouval se, že ze starosty mluví závist.

Za chvíli již věděla celá obec, že Stachovič, nejbohatší sedlák, odjede do Ameriky.

Žena doma zprvu dala se do pláče, později však, když ji Stachovič líčil život v Americe, tisíce, které tam jistě snadno vydělá, upokojila se a již s mužem klidně mluvila o blahé budoucnosti.

Uběhly dvě neděle v samých radovánkách, neboť Stachovič nešetřil penězi.

"Však v Americe budu mít tisíce," myslil si a vyhazoval peníze dále.

Konečně přijel očekávaný kupec. Byl Maďar a nerozuměl ani slova slovensky. Starosta dělal tlumočníka.

Kupující prohlásil, že neuzavře smlouvu, pokud nesezná pravý stav všeho hospodářství.

Prováděli kupujícího po všech polích a Maďar byl se vším jak náleží spokojen. Již jim zbývalo toliko vlastní stavení.

Prohlíželi právě sýpku, když Stachovič uslyšel někoho volati.

Seběhl dolů a uviděl Jana Kohúta, sice ne jak si ho představoval, bohatého zlatých prstenů a řetězů, nýbrž podobného spíše žebrákovi.

Chvějícím se hlasem vypravoval, jak se dal oklamati, že svěřil své peníze lidem, kteří byli příčinou jeho odjezdu do Ameriky. Líčil, jak na něm lákali peníze, až ten, který jej tenkráte před dvěma roky navštívil a jel s ním až do Ameriky, připravil jej o zbytek a zmizel. To, co schoval pro děti, sotva mu stačilo na návrat do Evropy.

Po této události arci s prodeje sešlo i z odjedu do Ameriky.

Smutný návrat Kohúta roznesl se rychle po obci a od té doby již nikoma nenapadá myšlénka o zbohatnutí v Americe.

Jan Kohút přišel v čas.

SHARY & FICTUM

nejpohodlněji zařízený

HOSTINEC

U nás naleznete vždy výtečný zdravý Omaha Brg Ass'n ležák, výtečná Californská vína, pivo v láhvích, importované lihoviny a vína jemné a zdravé lihoviny, domácí výtečné doutníky.

U nás máme celé dopoledne teplý lunč a deligátní zákusky po celý den.

SHARY & FICTUM.

W. S. CHMELIR

veřejný notář, pojišťující a pozemkový jednatel.

CRETE NEB.

Ná na prodej majetky majetky v městě, jakož i pěkné farmy a pojišťuje u spolehlivých společností na nejnižší procenta

Padoucnice vyléčena

Mám ten nejspolehlivější lék na světě proti padoucnici a křečím a zašlu jednu láhev na ukázku zdarma a každého trpícího vyléčím dokonale. Léčím všechny zastaralé nemoce mužů, žen i dětí. Popište nemoc, udejte věk a přiložte kolek na odpověď. Pište česky na

D. F. E. GRANT
401 New Ridge Bldg.
Kansas City, Mo.

TOY GRAPHOPHONE.

Childhood's Greatest Entertainer
Most Fascinating of all Toys
Wherever there are children there should also be
A TOY GRAPHOPHONE
SINGS NURSERY SONGS PLAYS BAND MUSIC
REPEATS MOTHER GOOSE RHYMES
Send $1.50 and the TOY will be delivered expressage prepaid.
COLUMBIA PHONOGRAPH COMPANY
88 Wabash Ave., Chicago, Ill.

SKVĚLÝ ÚSPĚCH LÉČENÍ

Uzdraveni budete, třeba jste tisíce mil vzdáleni.

Každá nemoc má své příznaky, jimiž dobrému lékaři se hlásí, má-li přijíti a objevuje, když je zde.

Chvalně známý Professor Collins léčí na základě těchto příznaků s úspěchem neobyčejným a jistě a uzdravil již tisíce a tisíce nemocných, kteří již ani nedoufali v život — ať byli třeba na druhém konci světa vzdáleni. Stačí když mu nemocný popíše svoji chorobu a Prof. Collins pozná, jaká to choroba, jaký prostředek ji nejlépe vyléčí. Není nemoci, již by nepoznal a tedy každou dovede léčiti.

Třeba však zavčas k němu se obrátiti o radu, buď osobně nebo dopisem. Kdo svou chorobu zameškává, doufaje, že to přejde, nedobře činí, hřeší proti sobě samu. Nečekej nikdo nikdy, až je smrť na jazyku. Proti nemoci vždy jest pomoci - Neodkládejte den ze dne - léčte chorobu svoji u Prof. Collinsa v zárodku a pošlete mu popis svoji nemoci na adressu dole udanou.

Není lékaře ani ústavu, který by se mohl vykázati tolika a tak značnými úspěchy v léčení jako

"The COLLINS New York Medical Institute"

jehož majitel Collins má tisíce dopisů od lidí, které vyléčil a a kteří mu plni vděčnosti vřelými slovy děkují. Zde některé z nich na doklad:

Gallup, N. Mex. 15 dubna 1901
Slovutný Prof. Collins, N.Y. N.Y.
Ctěný panel
Přijmete nejsrdečnější dík za to, že vrátil jste mi zdraví. Prokázal jste mi největší dobrodiní jakého se mi v celém mém životě dostalo. Poznal jsem ve Vás skutečného dobrodince lidí chudých, jež léčíte se stejnou oddaností a láskou jako bohaté, kdežto mnozí jiní lékaři jen toho dbají, kdo jim plni kapsy cizím rucema. Mě též mnozí pomáhali — ale nepomohli. Vy však jste se mně ujal a uzdravil mne. Nechať Bůh chrání každého té nemoci, jakou já měl. Však Vy sám dobře víte, jaká to zlá byla nemoc. Ještě jednou Vám děkuji vřele a znamením se s velkerou úctou.
Gustav Heller.

Allegheny City Pa. 3 května 1901.
Velectěný prof. Collins:
Sbírala jsem, že Vám oznámím, jaký účinek budou míti Vaše léky a proto Vám píšu: jsem již docela zdráva. Měsíční ženskou nemoc čili čištění mám již docela pravidelně a všecky bolesti přestaly. Vůbec cítím se zdravou a vyššího dobře, což těší mého manžela nejvíce, takže říká že jste doktor výtečný.
Za to vše jsem Vám vřelena a doporučím Vás vždy svým známým, neboť jest mnoho těch, které trpí stejnou nemocí, jakou já trpěla kolik roků.
Děkuji Vám mnohráte, že jste mě vyléčil. Mary Houšek.

Joliet Ill. 8 dubna 1901.
Ctěný prof Collins:
Nenalézám slov, abych Vám poděkoval, že jste mě zbavil mého trápení a téměř před smrtí zachránil. Byl jsem již podoben stínu, který patří na smetiště. Nebylo toho dosti, že byl můj žaludek pokažený, tu začalo mě ještě v hlavě bolieti — sotva jsem chychal a zdálo se mi, že mi plíce schnou. Měl jsem být pověsty zacpán — Nic mě již tím světě netěšilo. Když jste mi poslal Svoje léky, vzal jsem je sice z Expressu, ale vřeu musím se přiznati, že jsem nedoufal v jejich síla a pomoc, vždyť jsem jich užil již na tolik a vše nebylo nic platno. Než užívaje Vaších týdeň, seznal jsem, že jste pravý lékař, pravý dobrodinec trpících. Po šesti nedělích jsem se úplně vyléčil a jsem zdráv. Bůh Vám to zaplať. Jan Beňák

Všecky příznaky nemocí, nemožno zde podotknouti. Trpíte-li jakoukoli vnitřní nemocí, ať jest ona třeba zastaralá a nebezpečná, nezoufejte, ale popište svou nemoc a dopis pošlete Prof. Collinsovi. Ten prozkoumá Vaši nemoc a buď Vám napíše, že je nevyléčitelna, nebo Vám pošle léky po Expressu. Tak buďte jisti, že se uzdravíte. Professor Collins dostojí svému slovu a řekne-li, že Vás vyléčí, tedy se tak stane: Budete zdrávi.

Úřadní hodiny: Od 10 do 1 odpoledne. Od 2 do 5 odpoledne.
v neděli od 10 do 1 odpoledne.

Léky zasílají se po Expressu v kteroukoliv stranu Spojených Států a do Kanady. — Pište v jakékoliv řeči.

Dopisy adresujte: Prof. COLLINS,
NEW YORK MEDICAL INSTITUTE,
140 WEST 34th STREET, NEW YORK.

V. HRDLIČKA
WILBER, NEB.

Větrníky

má ty nejlepší na skladě a obstarává postavení jich se zárukou, hotovípomocí těch nejzkušenějších nejlepších strojů

tubulární studny

Zároveň zavádí spolehlivé do domů městkou vodu, čemuž věnuje se ta nejlepší pozornost.

Správky studní a větrníků vykonávají spolehlivě a všechny části a potřeby ku správkám stále na ruce.

Mám na skladě všechny správky k parostrojům u mlátících mašin.

Taktéž správky vodárenských konstrukcí vykonají se rychle a levně. Navštivte mne. Dílna v domě B. Trtově na hl. ul.

VÁCLAV HRDLIČKA.

EM. J. SPIRK, F. J. BECK, VÁC. PROKOP,

WILBERSKÁ PIVOVARNICKÁ SPOLEČNOST

WILBER, NEB.

Vyrábí nejlepší a nejčistší pravý český a všeobecně oblíbený řízný ležák!

Pivovar opatřen jest všemi moderními stroji a používáno jest pouze nejčistšího materiálu.

Pivo naše čepuje se v hostincích: PAŠEK & ANDERLE, TVRZ & POSPÍŠIL a SHARY & FICTUM.

....PODPORUJTE PRŮMYSL DOMÁCÍ!....

ROLLMAN CHERRY SEEDER.

This perfect cherry seeder does not crush the cherry or cause any loss of juice. A practical machine for large, small or California cherries. The seed extracting knife drives seed into one dish and actually throws the cherry into another. The marks of the knife can scarcely be seen on the seeded fruit. Seeds from 20 to 30 quarts per hour. Ask your dealer for it. If he cannot furnish, we will send it anywhere in the U. S., express prepaid, on receipt of $1. For further information write to the manufacturers.
Tinned ROLLMAN MANUFACTURING CO., 150 Penn Avenue, Mount Joy, Pa.

DO KRAMER A OKOLÍ.

JOSEF BAYER

oznamuje svým krajanům a příznivcům, že otevřel svůj nový

obchod v železném a plechovém zboží, hosp. stroji, kšíry

ATD. ATD.

U mne naleznete nejlevnější zboží železné a plechové, stroje hospodářské, kšíry do práce i do buggů, všeho hojný výběr a hlavně

nízké ceny.

Navštivte mne, prohlédněte si můj nový závod a zajisté odtud neodejdete, abyste něčeho nekoupili,

JOSEF BAYER.

Kramer, Neb.

Dr. Karel Šťastný

praktický zubní lékař

WILBER NEB

Má elegantně zřízený dentistský parlor. On je žákem nové školy dentistské a ručí za všechnu práci. Trhání děje se bez bolesti. Každý chrup musí se hodit jinak se plat nežádá.

Plnění zubů věnuje se ta největší pozornost.

Dr. Šťastný.

Nový život

vléváme do těla tím, že vyčistíme a oživíme krev a tím sesílíme celou soustavu.

Severův Krvečistitel

tím, že účinkuje přímo na krev, rozmnožuje počet červených tělísek, čímž učiní krev bohatou a mocnou a dodává čilosti tělu i mysli. Slabé a bledé dívky nalezenou v něm nejlepší lék.

Cena $1.00.

W. F. SEVERA,
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kodol Dyspepsia Cure

Digests what you eat.

It artificially digests the food and aids Nature in strengthening and reconstructing the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digestant and tonic. No other preparation can approach it in efficiency. It instantly relieves and permanently cures Dyspepsia, Indigestion, Heartburn, Flatulence, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Gastralgia Cramps and all other results of imperfect digestion.

Price 50c. and $1. Large size contains 2½ times small size. Book all about dyspepsia mailed free

Prepared by E. C. DeWITT & CO., Chicago

PATENTS

promptly procured, OR NO FEE. Send model, sketch or photo for free report on patentability. Book "How to Obtain U.S. and Foreign Patents and Trade-Marks," FREE. Fairest terms ever offered to inventors. PATENT LAWYERS OF 26 YEARS' PRACTICE. 20,000 PATENTS PROCURED THROUGH THEM. All business confidential. Sound advice. Faithful service. Moderate charges. Write to C. A. SNOW & CO. PATENT LAWYERS, Opp. U. S. Patent Office, WASHINGTON, D. C.

TVRZ & POSPISIL

....majitelové....

HOSTINCE B&M

WILBER, NEB

Máme na skladě výtečné lihoviny a vína, znamenité jemné doutníky, výborný ležák stále na čepu čerstvý a každý den do poledne znamenitá hovězí irská nebo uherská polévka, jakož i jiné studené zákusky po celý den.

Navštivte nás

TVRZ & POSPIŠIL.

Dr. JOSEF ŠIMEČEK

praktický, na nejlepší lékařské universitě Rushově v Chicagu vystudovaný lékař a rauhojič. Ordinuje opět v lékárně Wehnově jako obyčejně.